

Det var oprindelig foreslået, at loven skulle gælde uden tidsbegrænsning, men dette ændredes under sagens behandling i landstinget, hvor man i overensstemmelse hermed indføjede ordet „midlertidig“ i lovens titel.

Lovforslaget mødte i landstinget kun delvis tilslutning i den form, hvori det forelå ved fremsættelsen.

Under den efterfølgende udvalgsbehandling enedes socialdemokratiets, det konservative folkepartis og det radikale venstres udvalgsmedlemmer om at indstille lovforslaget til vedtagelse med de omtalte ændringer. Som mindretal indenfor flertallet ønskede det *konservative folkepartis* udvalgsmedlemmer dog at udtale:

„Loven om offentlig skolebespisning har efterhånden taget et sådant omfang, at en revision må anses for påkrævet. Det er under lovens behandling oplyst, at den for det kommende finansår vil belaste det offentlige med en udgift på ca. 40 mill. kr., og det vil i virkeligheden sige, at hovedparten af de forældre, hvis børn nyder godt af skolebespisningen, selv — igennem deres skatter — kommer til at betale de hermed forbundne udgifter. Det vil derfor være rimeligt i højere grad at overlade det til hjemmene selv at administrere de midler, som står til deres rådighed.

Mindretallet er af den opfattelse, at man i løbet af det kommende år må udarbejde et forslag, som dels åbner udvej for igennem en afvikling af skolebespisningen i dens nuværende omfang at fremkalde skattelettelser for befolkningen, og dels tager hensyn til de erfaringer, der vil blive indhøstet ved den nu af rigsdagen vedtagne lov om børnetilskud.

Mindretallet mener dog ikke, at skolebespisningen helt vil kunne afvikles. Der er stadig visse trangstiftælder, særlig i de større byer, som det offentlige har pligt til at yde bistand. Man ønsker derfor, at en revision skal tage sigte på at føre loven tilbage til dens oprindelige skikkelse, således at det kun er de børn, for hvilke der gør sig en særlig trang gældende, som kommer til at deltage i bespisningen.

En sådan ordning lader sig imidlertid ikke gennemføre med det samme. Mindretallet kan derfor tiltræde, at den nuværende ordning forlænges til og med udgangen af finansåret 1950—51.“

Venstres udvalgsmedlemmer, der ikke deltog i flertalsindstillingen, tager i en mindretalsudtalelse afstand fra lovforslagets bestemmelse om, „at det foreslåede statstilskud ikke skal tages direkte af statskassen, men af den fælleskommunale udligningsfond, idet skolebespisningen efter mindretallets mening ikke kan indgå under de opgaver, til hvis varetagelse udligningsfondens midler er bestemt. Det er mindretallets principielle opfattelse, at den offentlige skole-